

[Johs. Christiansen.]

ikke forstaa, hvad Udvalgets Flertal kan have haft imod, at Kommunalbestyrelserne i disse Spørgsmaal bliver hørt, inden der bliver truffet en afgørende Beslutning i den Kommune, hvori noget saadant paatænkes.

Af de Bemærkninger, som jeg her har fremsat, vil man have forstaaet, at jeg meget gerne havde medvirket til en god og effektiv Vaabenlov. En saadan anser jeg fremdeles for at være nødvendig, men en Lovgivning, der er saa gennemhullet som den foreslaaede, og som paa en saa bemærkelsesværdig Maade fritager en vis Del af Befolkningen for Lovens almindelige Paalæg, kan jeg ikke tage Medansvaret for, og jeg anbefaler derfor mit Parti, at det undlader at stemme ved Afstemningen om det foreliggende Lovforslag.

Svend Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen kunde ikke rigtig forstaa vore Bemærkninger i Betænkningen om, at Udvalgsarbejdet har formet sig paa en saadan Maade, at det har været vanskeligt at faa en Uddybning af en Del af de Problemer, som vi har behandlet i Forbindelse med denne Lov, men jeg har nu den Opfattelse, at vor Bemærkning herom ikke er helt ved Siden af.

Det Lovforslag, som er til anden Behandling her i Tinget i Dag, blev fremsat i Slutningen af Marts Maaned. Lovforslaget kom nogen Tid senere til første Behandling og sendtes altsaa allerede paa et tidligt Tidspunkt i Udvalg, men bortset fra en ganske enkelt Forpostfægtning er der faktisk intet egentligt sket under Udvalgsarbejdet før i Fredags — da skulde praktisk talt alle Spørgsmaal løses paa een Dag. Jeg ser saadan paa det, at Arbejdet i nogen Grad maa blive derefter. Jeg erkender som alle andre ærede Medlemmer, at der har været meget at bestille, men jeg tror alligevel, at en Fremgangsmaade som den, der her er anvendt, ikke er særlig gavnlig for hele Lovgivningsarbejdet. Jeg tror, det vilde have gavnet hele denne Sag, om man paa et noget tidligere Tidspunkt kunde have faaet flere Realitetsdrøftelser om de Spørgsmaal, vi har til Behandling i Dag.

Allerede ved Lovforslagets første Behandling gjorde jeg paa mit Partis Vegne opmærksom paa, at Princippet i denne Lovgivning burde ændres. Jeg skal ikke komme

ind paa nogen Gentagelse af, hvad jeg fremsatte paa daværende Tidspunkt, men nøjes med at understrege, at dette Forslag til Vaabenlov i sin nuværende Skikkelse maa virke som et Mistillidsvotum over for det danske Folk og ikke mindst over for de Tusinder af Borgere, som under de vanskeligste Forhold anskaffede og opbevarede Vaaben under Frihedskampen. Mit Parti er enigt med Flertallet i, at der bør lovgives paa dette Omraade, der maa være Regler for Opbevaring af og Handel med Sprængstoffer o. s. v. Naar jeg i denne Forbindelse taler om Vaaben, mener jeg de almindelige gængse Haandvaaben, men dér er vi af den afgjorte Opfattelse, at Princippet i Lovgivningen burde have været et andet, at det havde været rimeligt, om man havde anerkendt, at enhver i national Henseende hæderlig Borger havde Ret til at opbevare et saadant Vaaben i sit Hjem. Jeg ser ingen Grund til, at man aabner Adgang til at fratage saadanne Borgere denne Ret og slet ikke efter Folkets ærefulde Deltagelse i Kampen for vort Lands Selvstændighed. Jeg er indforstaaet med, at der i Lovgivningen bør trækkes Regler for, under hvilke Omstændigheder Borgere mister Retten til at besidde Vaaben. Saaledes siger det sig selv, at ingen nationalt uværdige Personer kan nyde en saadan Frimandsret, ligesom den naturligvis maa fratages alle Personer, der udviser forbryderisk eller uansvarlig Omgang med Vaaben. Jeg har heller ikke noget imod, at alle Borgere, der ønsker at udnytte deres Ret til at besidde et Vaaben, forpligtes til efter nærmere fastsatte Regler at erhverve sig det fornødne Kendskab til Vaabenets Behandling, men jeg kan som sagt ikke gaa ind for, at man ved Lov forbyder den Kategori af Borgere, jeg her har omtalt, at eje Vaaben, altsaa de Borgere, der er hæderlige paa alle Omraader, naturligvis ogsaa i national Henseende. Jeg nærer alvorlig Ængstelse for, at skulde Justitsministeren benytte den Bemyndigelse, han her faar, vil der ske det, at alle lovlydige Borgere afleverer deres Vaaben, medens Varulvebander og andet forbryderisk Pak fortsat vil være bevæbnet, og en saadan Udvikling har jeg svært ved at indse vil gavne Demokratiets Sag.

Vi havde fra mit Partis Side haabet, at de Bestemmelser, der tager Sigte paa